

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine
professoris**

De Tempore Hyemales

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo. ii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30599

glie filioꝝ dei. Tertia ē rō moralisue trologica ut intelligat q̄ infas octo dierū. I. anno p̄ dīc intelligēdo annū iā est circūcidēnd⁹ spūaliter & a vanis delectationib⁹ sestrand⁹ & discipline supponēd⁹. Alter p̄ octo dies signant octo consideratiōe. Illuminatiue q̄ sunt q̄si dies q̄b̄ videt q̄p̄icuſosus est & detestand⁹ star⁹ peti. Et i octa uia fit vera circūcisio a petis. In h̄ s̄mone dūcarat dicem⁹: v̄ tribi p̄mis d̄ alijs q̄nq̄ sum⁹ dicturi in sequen̄. Prīa dies ē p̄side ratio turpissime vilitatis q̄. s̄ ē in aia p̄ p̄ctū. H̄ier. iij. q̄vīlis facta es nīmis. et Th̄ren. j. Egreſlus ē a filia sion ois decor et⁹. Et ibid. c. iij. Denigrata ē facies eoꝝ sup carbones & nō sūt cogniti i plateis. Sc̄da est consideratio mībrīne fūtūr⁹ quaz s̄. icurrit aia p̄ p̄ctū. Jo. viij. Qui fac p̄ctū, fu⁹ ē p. i. diaboli. Tertia est p̄side certissime mortalitat⁹ p̄s. Quis ē hō q̄vīuet & non videbit morte. q. d. null⁹. Tres iste p̄side ratios ondūt q̄ erubescere debet hō p̄p̄ p̄ctū cū p̄p̄ p̄ctū fact⁹ sit hō siliſ diabolo in turpitudine peti & ei⁹ fūus p̄ tāvili delestatioꝝ. q̄ cito trāſit cū & ip̄e hō sit necessario moritur⁹. Multū certe vīlē tal⁹ p̄side ratio necessitat⁹ moriedi. Aug. li. exhortationū. Nihil sic reuocat a petis sic freqns meditatio mortis. Exemplū legif in li. d. do. timoris & qđem magn⁹ phus dat⁹ mīn⁹ di vanitatis audītēs i matutinis legi d̄ lo ga vita patrū de q̄p̄ q̄libz sp̄ dicebas i fine & mox⁹ ē; sic gen. v. dī: q̄ adā vixit nō ḡtis duodeci annis & mortu⁹ ē. enoch nō ḡtis q̄ng⁹ annis & mortu⁹ ē. H̄ec itaq̄ co gitās p̄bs ille q̄ & ip̄e: veller nollet: mori tur⁹ erat q̄ntocunq̄ tpe viueret. Ex q̄ci p̄ies p̄cōꝝ p̄niā & mīdi ſeptū: iterauit ordinē p̄dicatoꝝ in q̄ floruit doctrīa & exīmia ſcrītā. Nec mir si morte p̄ſiderans mīdū contēpſit. qm̄ līc h̄r̄ Eccl. xj. Si an nis mult⁹ viuerit hō & in his oib⁹ letar⁹ fu erit meminisse debz tenebroſi t̄pis & diez mītoꝝ q̄ cum vienerit vanitatis arguentur p̄terita.

Pro tertio. Audistis r̄c. Notate qm̄ magnū inconueniēs est nolle talibus p̄ſiderationib⁹ vti. Dicit em̄ lex. L. d̄ testi bus. l. fi. Illud est inconueniens ad qđ seq̄tur inconueniens. Ad defectū aut̄ hīl⁹ coſiderationis ſequit⁹ magnū inconueniēs er̄,

roꝝ vīz & vīcioꝝ. Un̄ dī. xxxviij. Ignorantia est mala & p̄culosa q̄r mī ē cunctoꝝ errorū: & nutrit̄ om̄vicioꝝ. Lauete ḡne ſt̄is ſiles ceco ſordidato ſecibi int̄imicos exiſtent̄ & gladiū h̄ caput vibratū habēti q̄tī nō curat q̄r nō videt. Expone. Notan do illud p̄s. Neſcieſunt neḡ intel. r̄c.

Sermo. ii.

Dicit̄ quā conſumati r̄c. Abnegantes impietate & ſecularia desideria. Li tu. q̄. Sic faciem⁹ ſpūale circūcīſiōē ſi ab̄ ne gem⁹ impietate ſecularia desideria. Est aut̄ triplex ſecularē desideriū fugiēdi. ſi. vi uitiaꝝ: delitiae & honoꝝ. De p̄mo Eccl. v. Qui amat uitias fructū nō capet ex eis. De ſecondo H̄iere. xxxij. Uſiq̄ delitiae dissoluer̄ filiavaga. De tertio p̄s. Homo cū in honore ellī nō intel. r̄c. ex q̄ h̄r̄ & ap petit⁹ honoris aufert intelligentiā. iō ſuſ glendus.

Pro R̄m̄ arf. An ch̄r̄ debuerit eſſe ſub lege. Q̄, nō. q̄ ip̄e ē dīn̄ legiſ. Co tra. Circūcīſiōē accepit & alia onera legiſ R̄n̄der Tho. i. dubijs. Iralib⁹. j. vi. iij. Effe ſub lege p̄t intelligi tripl̄r. Primo quo ad cauſā & ſic q̄ natī ſunt i perō dicunt̄ eē ſub lege. Sc̄do q̄tū ad motiū & ſi ſūt ſub lege q̄ timore legi obediūt. & ſic dī. j. Lin. j. Iuſto nō eſt lex imposita. Tercio q̄ntū ad obſtantia & ſic etiā iuſti ſunt ſub lege. hoc ergo modo christus ſuit ſub lege. Hec Tho. Pro fund. Laudabile ſemp̄ eſt legē ſuare & multo eligibili⁹ q̄ oppoſiſtū cum h̄ viri ſtuſi eligant. Un̄ Aris. iij. Topi. Illō eſt magis eligēdiū qđ viri viri ſili eligūt. Elegit itaq̄ ch̄r̄ ſeſc ſub lege vt nob̄ daret exemplū ſt̄uſis. Un̄ i libel/lo de contēptu mīdi. Ḡer̄ ſaluator ſeſc ſalif. amator viuēndiq̄ volens nob̄ oſte dere normā. Se dedit exemplū rectāq̄ p̄ oia ſormā. Lū ḡ q̄rif. An ch̄r̄ ſc. Dic r̄n̄. r̄c. Ex q̄ nob̄ oſtendit ſtempla ſuſtitas ch̄r̄. atq̄ benignitas q̄ ſe voluit legi ſubſuſtere vt nob̄ daret libertatem & palam oſtenderet qm̄ nō niſi p̄ diuine legiſ obſeruantiam mēbra el̄ fieri poſſim⁹. Nam oib⁹ legiſ p̄uaricatoꝝ dabit maledictio Eccl.

De Circūcisione domini

Pro. Vnde yob impij q̄ dereliquisti legem altissimi. Hoc ponderate miserrimi p̄tō res legis dei transgressores/periuri adulteri tc. Non puter̄ vos absq; legis obseruantia posse saluari. Circūcidatis ḡ aic̄s petā q̄ia rescindētes. vt sic diuinā legē im̄ plere valeatis quā nullū in h̄lere p̄t in pecato mortali existens. Enī et ip̄e dñs carinaliter circūcidi voluit q̄ ad hoc venit vt celestī regni ianuā nobis aperiret vt nos doceret ianuā illā nō posse intrare nisi sp̄i ritualiter circūcisi. **F**igura Ezech. xliij. **O**is alienigena in circūcisus nō ingredie tur sanctuarū meū. Expone. Alienigena ē oēs p̄tō. Est em de q̄nitione diabolicaz incircūcisus sp̄ualiter: iō nō intrabit templum celeste Apoc. xxij. Non intrabit i cā sc̄iūtatem celestē aliquid coinqnatū aut abominatione facies.

PRo sedo. In p̄cedēti tc. Nūc d̄ alijs q̄nq; cōsiderationib; dicturi sumus. Quarta ḡ cōsideratio varie instabilitatis Job. xiiij. Hunc in codē statu p̄maner. et Eccl. ix. Nescit hō finē suum sed sic pisces capiunt hamo: et siē aic̄s comprehendunt laqueo: sic capiūt hoies tpe malo tc. Quia est cōsideratio diuine severitat̄, s. in fina liūdicio Heb. l. Horrendū est incidere i manū dei viuentis Job. xxiiij. De inultū abire nō patif. Sexta cōsideratio infernal̄ acerbitat̄. **D**ath. xxij. Ibi erit fle. et stri. den. Tres iste cōsiderationes oñdūnt q̄i rū timere debeant p̄tōres vt si cōsiderent q̄ instabilis est vita p̄ns et incert̄ eī exit̄ q̄n necessario habēt cōparere corā lumino ūdīce eternae dānātionis suam accepturi nisi p̄niam egerint Lu. xiij. His p̄niaz ege rit̄ sil̄ oēs peribit. Septia ē cōsideratio. Quis sit per die felicitatis. Per p̄tin em amittit̄ celestis b̄titudo. Vnde ve yova p̄q̄ est ad modicū parens q̄ eterne felicitatis aditū intercludit. Octaua est cōsideratio offense maiestat̄. Deut. xxxij. Deū q̄ te genuit dereliquisti et oblīt̄ es dñi creatoris tui. Due iste cōsiderationes oñdūnt q̄dolendū sit de p̄tis nō p̄pter timorē dei. Q̄mis em amore dei inflamari nō debeat si consideret q̄ta sit felicitas quā diligenti bus repromisit et q̄nta est suauitas et dulcedis tuc dñe pie. De p̄no. j. Pe. v. Sobr̄y estote etiū

quā absēo. ti. te. Nō sufficerent aut timor et pudor inducti ex sex p̄mis cōsiderationib; ut fieret sp̄ualis circūcisio nūl assit diuinus amor quē accendere debent due vñ time cōsiderationes et p̄sertim octaua. **E**re plūj. **D**ach. ix. Legim̄ de antiocho qui cū diuina vltione in tantā decidisset miseriā ut de corpe et vermes seatur et ac uentes in dolorib; carnes et effluenter et ex fetore illi grauare exercitus: cepit ad agnitionē sui venire. Et iā nec ip̄e fetorem suū ferre posset. dicebat iustū est esse subditū deo. Et cōpus doleret et satisfactionē p̄mitteret nō tñ yerā circūcisionē sp̄ualem acceptit neq; venia oblinuit. Nā dīc text̄. Orabat scelestus antiochus dñm a q̄ non erat misericordia p̄secuturus: q̄r vīcē nō p̄pter dei amore sed p̄pter afflictiois horrore penitentia agebat. Auḡ em dicit de p̄nia di. viij. c. nullus. Scriptū ē neminē absq; charitate saluari. Oportet ḡ nō solum timere deū iudicē: sed etiā diligere iustū deū. **P**Ro tertio audistis tc. Nolite neglī gere qm̄ n̄ remanebūt p̄tā vīa ipūnta. dr̄ em de p̄nia di. j. medicina. q̄ primo. P̄tā nō dimittunt sine pena q̄r aut deus punit aut hō. Et attendite q̄ diligētū p̄tā vitanda qm̄ sic di. lcc. ciuīl. ff. qđ mes̄ tus cā. l. Isti q̄dez. Alijs deb̄ maḡ vel̄ le mori q̄ peccare: nec in p̄tū cū p̄ctū faciat hoiem reū mort̄ eternē. Lauete ne sitis similes h̄i sub pedib; habēti caminū ignis nec detinet̄ qn̄ cadat nisi ex ligno putrido in q̄ fulcī nec tñ curat q̄r nō p̄sideret. **E**xponc. Laminū ignis est infernū: lignū putridū est corpus hois. iō p̄tōres audire ilud Job. xix. Fugite a facie gladij q̄r vltor iniqtatis gladij est.

Sermo. iii.

Distquā con sūmati tc. Sobrie et p̄iet̄ iuste ste viuam̄ m̄ h̄ seculo. Itū n̄. Sobrie inquā nob̄. Juste ad primū: et p̄ ad deū. Ibi ḡ norant̄ tria q̄ sit necessaria et sufficiat ad circūcisionē sp̄uale et ad bene viuendū. s. i seipo temperātia / sobrie ad p̄ximū iusticia/iuste. Ad deūm̄ reverētia etiū